

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 10Er/557/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615210554
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Blahovská
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2016:7615210554.2

Uznesenie

Okresný súd Spišská Nová Ves v exekučnej veci oprávneného K.. C. T., F. L. W. U., H. XX, zastúpený JUDr. Milošom Taragelom, advokátom a JUDr. Natáliou Počubayovou, advokátkou, obaja so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Starosaská 11, proti povinnému K. S., Y. T. Q., T. XXX/XX, K.: XX XXX XXX, vedenej u súdnej exekútorky Mgr. Marcely Zimmerovej, Exekútorický úrad so sídlom v Michalovciach, Kpt. Nálepku 22, pod sp. zn. EX 223/2015, o vymożenie istiny 834,50 Eur s prísl., takto

rozhodol:

Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie **z a m i e t a** .

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves na žiadosť súdnej exekútorky, ktorej predchádzal návrh oprávneného na vykonanie exekúcie na základe právoplatného a vykonateľného rozsudku tunajšieho súdu č. k. 13C/6/2012-171 zo dňa 4.12.2013 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 2Co/144/2014-208 zo dňa 26.3.2005, vydal dňa 16.6.2015 poverenie na výkon exekúcie pod číslom 5810 125532 pre súdnu exekútoriku Mgr. Marcelu Zimmerovú, Exekútorický úrad Michalovce, na vymożenie uloženej povinnosti - istiny predstavujúcej súdny poplatok v súdnom konaní 834,50 Eur, trov právneho zastúpenia v súdnom konaní 2.616,44 Eur, poplatku za vydanie poverenia 16,50 Eur, trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní 177,49 Eur a trov exekúcie.

Dňa 10.8.2015 bolo súdu doručené podanie súdnej exekútorky, ktorým súdu postúpila podanie povinného označené ako „Žiadosť o zastavení exekúcie“, ktoré súdna exekútorika podľa jeho označenia a obsahu vyhodnotila ako návrh povinného na zastavenie exekúcie. Povinný v tomto podaní uviedol, že žiada o zastavenie exekúcie. Predexekučnú výzvu, ktorú mu adresoval oprávnený prostredníctvom svojho právneho zástupcu dostal oneskorene, keďže bola odoslaná na jeho bývalú adresu, na ktorej sa nezdržiava. Následne písomne reagoval na túto výzvu a aj sa stretol osobne s právnym zástupcom oprávneného a požiadal ho o splátkový kalendár. Oprávnený mal súhlasiť s vyplatením pohľadávky do konca roka 2015 v splátkach, pričom prvú splátku 2.000,- Eur povinný uhradil na účet oprávneného, o čom predložil povinný doklad - príkaz na úhradu. Na základe uvedeného navrhol povinný exekúciu voči nemu zastaviť. Prílohou jeho podania bola aj predexekučná výzva oprávneného a odpoveď povinného na túto výzvu.

Následne súd zaslal podanie povinného na vyjadrenie oprávnenému. Vo vyjadrení zo dňa 23.9.2015 oprávnený potvrdil realizáciu úhrady časti dlžnej pohľadávky dňa 23.7.2015 v sume 2.000,- Eur prevodom na účet a dňa 7.9.2015 v sume 900,- Eur hotovostnou platbou. Zároveň potvrdil, že pri osobnom stretnutí sa povinný zaviazal uhradiť zvyšnú časť pohľadávky oprávneného do 31.12.2015 s tým, že trovy exekúcie budú uhradené priamo súdnej exekútorike. Oprávnený v závere navrhol návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietnuť, keďže k čiastočným úhradám došlo až po začatí exekúcie. Vo vyjadrení zo dňa 26.2.2016 oprávnený uviedol, že povinný napriek príslubu úhrady celej pohľadávky do 31.12.2015 v splátkach, tak neučinil. Oprávnený

eviduje voči povinnému zostatok neuhradenej pohľadávky vo výške 744,93 Eur, a preto navrhol návrh povinného zamietnuť.

Podľa § 57 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví, ak

- a) sa začala a rozhodnutie sa dosiaľ nestalo vykonateľným,
- b) rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo po začatí exekúcie zrušené alebo sa stalo neúčinným,
- c) zastavenie exekúcie navrhol ten, kto navrhol jej vykonanie,
- d) exekúcia postihuje veci alebo práva, ktoré sú vylúčené z exekúcie alebo nepodliehajú exekúcii podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona,
- e) bolo právoplatne rozhodnuté, že exekúcia postihuje vec, na ktorú má niekto právo nepripúšťajúce exekúciu (§ 55),
- f) po vydaní rozhodnutia zaniklo právo ním priznané,
- g) exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať,
- h) majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie,
- i) oprávnený nezaplatí súdny poplatok za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie,
- j) pri exekúcii predajom zálohu zaniklo záložné právo a oprávnený bol záložným veriteľom,
- k) rozhodol, že majetok štátu podľa § 61c ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/233/20160101>> je nevyhnutne potrebný na plnenie úloh štátu alebo na plnenie verejnoprospešného účelu alebo že majetok Exportno-importnej banky Slovenskej republiky podľa § 61c ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/233/20160101>> je nevyhnutne potrebný na vykonávanie jej činností a plnenie jej úloh.
- l) je výkon exekučného titulu v rozpore s verejným poriadkom.
- m) rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na
 - 1.neprijateľné zmluvné podmienky,
 - 2.obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo
 - 3.rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

Súd preskúmal podanie povinného označené ako „Žiadosť o zastavení exekúcie“, ktoré podľa svojho obsahu (§41 ods. 2 O.s.p. s použitím § 251 ods. 4 O.s.p.) a označenia vyhodnotil ako návrh na zastavenie exekúcie, a dospel k záveru, že mu nemožno vyhovieť. Povinný nepreukázal relevantné dôvody, pre ktoré by po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti spôsobujúce zánik vymáhaného nároku, respektíve brániace jeho vymáhateľnosti, či spôsobujúce neprípustnosť exekúcie. Exekúcia je v tomto konaní vedená na základe exekučného titulu, ktorým je rozhodnutie všeobecného súdu, ktoré je formálne aj materiálne vykonateľné, a ktoré zaväzuje povinného k povinnosti plniť sumu určenú vo výroku predstavujúcu trovy súdneho konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia v konaní pred prvostupňovým súdom a aj odvolacím súdom. Sama skutočnosť, že povinný uhradil časť vymáhanej pohľadávky oprávnenému prevodom na účet a v hotovosti (spolu 2.900,- Eur - poznámka súdu), avšak až po začatí exekučného konania a aj samotnej exekúcie, nie je tou skutočnosťou, pre ktorú by malo dôjsť k zastaveniu exekúcie z jedného z dôvodov prezumovaných v § 57 ods. 1 Exekučného poriadku. Podstatou exekučného konania je nútené vymáhanie plnenia, ktoré bolo priznané oprávnenému vykonateľným rozhodnutím súdu, prípadne iným exekučným titulom, a ktoré mal možnosť povinný dobrovoľne splniť v lehote určenej súdom na plnenie, tzv. paričnej lehote. Mnohokrát splnenie povinnosti sa nútene v exekučnom konaní vymáha dlhšie časové obdobie, počas ktorého dochádza k čiastočným úhradám zo strany povinného, resp. k vymoženiu časti pohľadávky oprávneného úkonmi súdneho exekútora. To však neznamená, že po každej úhrade na základe návrh povinného dôjde k zastaveniu exekúcie v tej - ktorej časti vymáhanej pohľadávky. Až vymožením celej pohľadávky oprávneného vrátane jej príslušenstva môže dôjsť k skončeniu exekučného konania jedným zo spôsobov, ktoré prezumuje Exekučný poriadok, a to zastavenie exekúcie uznesením súdu, pri ktorom súd rozhodne o trovách exekúcie, alebo upustením od vykonávania exekúcie po vymožení celej pohľadávky, prípadne aj časti pohľadávky avšak až so súhlasom oprávneného.

Vzhľadom na vyššie uvedené, citované zákonné ustanovenie a skutočnosť, že návrh oprávneného na vykonanie exekúcie bol dôvodný, a zároveň súd nevzhladol dôvody, pre ktoré by bolo možné zastaviť exekúciu aj bez návrhu (§ 58 ods. 1 Exekučného poriadku), súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.